காதல் ஒரு போர் போன்றது

Written by சந்திரவதனா
Wednesday, 22 July 2009 05:13 - Last Updated Monday, 07 September 2009 06:41

அலை அலையாய் அவன் நினைவு வந்து, என் மனமலையில் மோதுகையில் சிறு மண்மேடாய் சரிந்து போகிறேன். ஒரு பனி போலக் கரைந்து போகிறேன்.

நினைவுகளின் தொடுகையிலே உயிர்ப்பூக்களைச் சிலிர்க்க வைக்கின்ற அளவுக்கு அவனுக்கும் எனக்கும் என்ன சொந்தம்? அவனோடு எனக்கென்ன பந்தம?

குளிரிலே இதமான போர்வையாய், வியர்க்கையில் குளிர் தென்றலாய்,
மழையிலே ஒரு குடையாய், வெயிலிலே நிழல் தரு மரமாய், தனிமையில் கூடவே துணையாய், கால்களில் தழுவுகின்ற கடல் அலையாய்..... அவன் நினைவுகள் எப்போதும் என்னோடுதான்.

ஓ... இது தான் காதலா! இது காதலெனும் பந்தத்தில் வந்த சொந்தமா?
எனக்கும் தெரியவில்லை.

வாழ்வில் யார் யாரை எந்தெந்தப் பொழுதுகளில் சந்திக்கப் போகிறோம் என்பதையோ, அவர்களில் யார் யார் எமக்குப் பிடித்தமானவர்களாகி விடப் போகிறார்கள் எனபதையோ எம்மில் யாருமே முற்கூட்டியே அறிந்து வைத்திருப்பது இல்லை. ஏன், எதற்கு, எப்படி என்று தெரியாமலே நாம் சந்திப்பவர்களில் சிலர் மட்டும் எம் நெஞ்சங்களில் பிரத்தியேகமான இடத்தைப் பிடித்து விடுகிறார்கள். அப்படித்தான் இவனும் என்னுள் குடி புகுந்து, என் மனமுகட்டில் அமர்ந்திருக்கிறான்.

இன்றைய பொழுதில் அவன்தான் எல்லாமுமாய் எனக்கு இருக்கிறான். எந்தக் கணத்திலும் அவனை என்னால் மறக்க முடிவதில்லை. அவன் பக்கத்தில் இல்லை என்று சொல்ல முடியாத படி அவன் நினைவுகள் என்னுள்ளே விருட்சமாய் வியாபித்து, பூக்களாய் பூத்துக் குலுங்கி, அழகாய், கனி தரும் இனிமையாய் பிரவாகித்து இருக்கின்றன. எனது அசைவுகள் கூட அவனை மையப் படுத்தியே தொடர்கின்றன. எதைச் செய்தாலும் எங்கோ இருக்கும் அவன் என் பக்கத்தில் அமர்ந்து பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறான் என்பது போன்ற உணர்வுகள் கூடி, எப்படியோ எனது வேலைகள் எல்லாமே அவனுக்காகவே செய்யப் படுவன போல ஆகி விடுகின்றன.

இவையெல்லாம், இந்த உணர்வுகள் எல்லாம் எந்தக் கணத்தில் ஆரம்பித்தன என்று தெரியவில்லை. எதேச்சையாகத்தான் நடந்தது என்று சொல்லி விடவும் முடியவில்லை. எப்படி என்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் அவன் இல்லாமல் நான் முழுமையாக இல்லை என்பதை மட்டும் ஒவ்வொரு பொழுதிலும் உணர்கிறேன். இது காதல்தானே!

1 / 4

Written by சந ் திரவதனா
Wednesday, 22 July 2009 05:13 - Last Updated Monday, 07 September 2009 06:41

காதல ் பொய ் . அப ் படி என ் று ஒன ் றுமே இல ் லை. அது வெறும ் பருவக ் கோளாறு மட ் டுமே என ் று பலர ் சொல ் லக ் கேட ் டிருந ் தாலும ் காதல ் இனிமையானது என ் பதை உணர ் ந ் துதான ் வாழ ் ந ் திருந ் தேன ் . இப ் போதுதான ் அதன ் முழுமையையும ் உணர ் கிறேன ் .

அவன ் எப ் போதும ் என ் நினைவுகளில ் சுழன ் று கொண ் டே இருக ் கிறான ் . ஆனாலும ் அவனை எப ் போதும ் 'மிஸ ் ' பண ் ணிக ் கொண ் டே இருக ் கிறேன ் . அவனைத ் தவிர ் த ் து வேறெதையும ் என ் னால ் சிந ் திக ் க முடியவில ் லை.

காதல ் கொண ் ட அனைவரும ் பிதற ் றும ் வார ் த ் தைகள ் தானே இவை என ் று சொல ் கிறீ ர ் களா? அப ் படித ் தான ் சொல ் வீ ர ் கள ் நீ ங ் களும ் காதலில ் விழும ் வரை. அதென ் ன காதலில ் விழுவது, அது என ் ன குளமா, கிணறா என ் று கேட ் கிறீ ர ் களா? அப ் படித ் தான ் முன ் னர ் நானும ் யோசித ் திருக ் கிறேன ் .

எத ் தனையோ தடவைகள ் என ் னருகில ் எத ் தனையோ பேர ் கொஞ ் சிக ் குலாவிக ் கொண ் டு இருந ் திருக ் கிறார ் கள ் . அப ் போது அவையெல ் லாம ் ஒரு பொருட ் டாகவே எனக ் குத ் தெரிந ் ததில ் லை. ஆனால ் இப ் பொழுது யாராவது என ் னருகில ் கட ் டியணைத ் தாலோ அல ் லது கொஞ ் சிக ் குலாவினாலோ நான ் தடுமாறிப ் போகிறேன ் .

காதல ் என ் பது உடல ் களை விடுத ் து உள ் ளங ் கள ் மட ் டும ் ஸ ் பரிசிக ் கும ் ஒரு இனிய பிணைப ் பு என ் றுதான ் இதுவரை கருதியிருந ் தேன ் . இப ் போது அவன ் மேல ் என ் கருத ் துக ் கள ் கொஞ ் சம ் தள ் ளாடுகின ் றன. அன ் பை தழுவி உணர ் ந ் து கொள ் வது போல ் , இறுக அணைத ் து பகிர ் ந ் து கொள ் வது போலக ் காதலையும ் ஆலிங ் கனத ் தால ் உணர ் ந ் து கொள ் ளலாம ் , பகிர ் ந ் து கொள ் ளலாம ் … என ் பதெல ் லாம ் அவனோடான நேசத ் தின ் பின ் தான ் எனக ் குப ் புரிந ் தது. ஒரு பார ் வையால ் , ஒரு சிரிப ் பால ் … என ் று காதலை உணர ் த ் தலாந ் தான ் . அதே போல ஒரு தொடுகையால ் , ஒரு அன ் பான அணைப ் பாலும ் கூட காதலை உணர ் த ் தலாம ் .

அவன ் நினைவுகள ் என ் னை எத ் தனை தூரம ் பரவசப ் படுத ் துகிறதோ, அதேயளவுக ் கு என ் னை வளைக ் கும ் அவன ் கரங ் கள ் என ் வரை நீ ளாதோ என ் று ஏங ் கவும ் வைக ் கிறது. என ் காதோரம ் படர ் ந ் து என ் னைச ் சிலிர ் க ் க வைக ் கின ் ற அவன ் மூச ் சுக ் காற ் றை இந ் தக ் காற ் றுத ் தென ் னோடு கூட ் டி வராதோ என ் று மனம ் சபலம ் கொள ் கிறது. ஏகாந ் தப ் பொழுதுகளிலெல ் லாம ் மனம ் அவனோடு கைகோர ் த ் து நடக ் கிறது. அருவியின ் ஓசை அவன ் சிரிப ் பையும ் , தென ் றலின ் தழுவல ் அவன ் அணைப ் பையும ் , இயற ் கையின ் தோற ் றம ் அவன ் அழகையும ் என ் னுள ் கவிதைகளாய த ் தெளிக ் கின ் றன. உதிக ் கின ் ற கவிதைகளில ் எல ் லாம ் அவன ் பிம ் பந ் தான ் உயிர ் கொள ் கிறது.

முகம ் பார ் க ் காமலே எழுத ் தால ் , குரலால ் … என ் று ஏதேதோ காரணங ் களால ் நெஞ ் சைத ் தொட ் டவர ் கள ் பலர ் . எத ் தனையோ நூறு மின ் னஞ ் சல ் களின ் மத ் தியில ் , முகமே தெரியாத ஒருவனின ் ஓரிரு வரிகளே இதயச ் சுவர ் களை வருட ் க ் க வைக ் கிறது. முழுமதியாய ் சிரிக ் க வைக ் கிறது. காற ் றுச ் சுமந ் து வரும ் ஒரு குரல ் நெஞ ் சச ் சுவர ் களில ் அதிர ் வுகளை ஏற ் படுத ் துகிறது. அந ் த எழுத ் துக ் களுக ் கு அல ் லது அந ் தக ் குரலுக ் கு அப ் படி என ் ன சக ் தி இருக ் கிறது என ் று தெரிவதில ் லை. அப ் படித ் தான ் இவனிடமும ் என ் ன இருக ் கிறது என ் று எனக ் குத ் தெரியவில ் லை. அவன ் என ் னை ஆக ் கிரமித ் தானா அல ் லது நான ் அவனுள ் என ் னைத ் தொலைத ் தேனா தெரியவில ் லை. எதையும ் பிரித ் தறியவும ் முடியவில ் லை.

காதல் ஒரு போர் போன்றது

Written by சந்திரவதனா
Wednesday, 22 July 2009 05:13 - Last Updated Monday, 07 September 2009 06:41

அவனை நினைக்கும் போதெல்லாம் நெஞ்சக் கூட்டுக்குள் ஏதோ உருள்வது போன்ற உணர்வு. அந்தரம். தவிப்பு. நினைக்கும் போதெல்லாம் என்றால்.. மறந்தும் போகிறேன் என்றல்லவா அர்த்தம் கொள்ளும். அப்படி அவனை மறப்பதும் இல்லை. எத்தனையோ முக்கியமான விடயங்கள் எல்லாம் மறந்து போகும். அவனை மட்டும் எந்தப் பொழுதிலும் மறக்க முடிவதில்லை. அவன் நினைவுகளே ஆதார சுருதியாய், என்னை ஆகர்ஷிக்கும் பொழுதுகளாய்… அவனில்லாமல் நானில்லை என்ற நிலையில்… படுக்கும் போது கூட அவன் நினைவுகளைத்தான் போர்த்திக் கொண்டு படுக்கிறேன். இது காதல்தானே.

மௌனம் கூட அழகு என்று சொல்வார்கள். நான் கூட பலருக்கும் எனது மௌனத்தையே பதிலாக்கி இருக்கிறேன். ஆனால் இப்போதெல்லாம் மௌனத்தை என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. விழி பேசும் போது மொழி தேவையில்லைத்தான். பார்க்கவே முடியாத தூரத்தில் மௌனம் எப்படி அழகாக இருக்கும்? அவன் மௌனமாய் இருக்கும் பொழுதிலெல்லாம், பிரபஞ்சம் பிரமாண்டமாய் பரந்து விரிந்திருப்பது போலவும், நான் மட்டும் அங்கு தனியாக இருப்பது போலவும் உணர்கிறேன். எங்கே அவன், எந்த அலையிலும் நம் சொந்தம் கலையாது என்று சொன்னவன் இப்போ எங்கே போய் விட்டான், என்று கலங்குகிறேன். மனம் கலைந்து, உடல் களைத்து, சலித்து விம்முகிறேன். சிறு துரும்பின் அசைவில் கூட அவன் மௌனம் என்னில் கண்ணீராய் சிதறி விடக் காத்திருக்கிறது.

மீண்டும் மீண்டுமாய் மின்னஞ்சல் கணக்கைத் திறந்து பார்க்கிறேன். எத்தனையோ வந்திருந்தாலும் அவனது வரவில்லை என்னும் போது மனசு வெறுமையாகி விடுகிறது. அந்த ஒரு சிறிய தாமதமே, ஏன்? எப்படி மறந்தான்? ஒரு மின்னஞ்சல் எழுதக் கூட முடியாமல் என்னை மறந்து விட்டானா? என்ற கேள்விகளை எனனுள் மிகுந்த ஆதங்கத்தோடு அடுக்கத் தொடங்கி விடுகிறது. அந்தப் பொழுதுகளில் எல்லாம் நான் சோகத்தில் துவண்டு போகிறேன். இதயம் இருண்டு போவது போல உணர்கிறேன். கணப் பொழுதுகளும் யுகங்களாய் நீள்கின்றன.

தொலைபேசி அழைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றுமே அவன்தான் என்ற நினைப்பில் மின்சாரத் தாக்குதலாய் என்னை அதிர வைக்கின்றன. பின் அவனில்லை என்றானதும் காற்றுப் போன பலூனாய் எல்லா அதிர்வுகளும் கலைந்து போகின்றன. எதையும் செய்ய முடியாமல், உடல் வலுவிழந்தது போலச் சோர்கிறது. மனம் சாப்பிட மறுக்கிறது. அடிக்கடி கண்கள் பனித்துப் பனித்து விழியோரங்களில் வழிகின்றன. குழறி அழுது விடலாம் போலிருக்கிறது. மை கொண்டு எழுதியவை என் மனசு போலக் கண்ணீரில் கரைகின்றன. ஏன் ஏன் இப்படியானது, ஏன் என்னை இப்படிப் பைத்தியமாய் ஆக்கினான், என்று என்னையே கேட்கிறேன். காதல் ஒரு போர் போன்றது என்பதை அப்போதுதான் உணர்கிறேன்.

ஆனாலும் அடுத்து வரப் போகும் அவனது ஒரு அழைப்பிலோ, சின்ன மின்னஞ்சலிலோ நான் சிறகடிப்பேன். இந்த உலகத்திலேயே மிகவும் சந்தோசமானவளாக ஆனந்தச் சிறகுகளை விரித்த படி உயர உயரப் பறந்து கொண்டே இருப்பேன். என் வானம் எனக்கு மட்டும் சொந்தமாக இருக்கும். மீண்டும் ஏதோ ஒரு வார்த்தையாலோ அல்லது வார்த்தைகளே இல்லாத மௌனத்தாலோ அவன் என்னை நோகடிக்கும் வரை பறந்து கொண்டே இருப்பேன். அவன் என்னை நினைக்கவில்லையோ என்ற நினைவுகளுடன் மோதி, மூக்குடைந்து, என் சிறகுகள் கிழிந்து கீழே தொப்பென வீழும் வரை பறந்து கொண்டே இருப்பேன்.

3 / 4

காதல் ஒரு போர் போன்றது

Written by சந்திரவதனா
Wednesday, 22 July 2009 05:13 - Last Updated Monday, 07 September 2009 06:41

வீழ்ந்த பின்னும் மின்னஞ்சல் தேடி, தொலைபேசி அழைப்புக்காய் ஓடி… அவன் நினைவுகளில் வாடிக் காத்திருப்பேன்.

அவ்வப்போது என் கண்கள் பனித்து விழியோரம் உருள்கின்ற கண்ணீர் துளிகளிலும், ஏகாந்தப் பொழுதுகளில் இதழோரம் துளிர்க்கின்ற புன்னகைகளிலும் அவன் நினைவுகள்தான் ஒட்டியிருக்கின்றன என்று சொன்னால் அவன் நம்புவானோ, இல்லையோ, இதுதான் காதல் என்பதை நான் நம்புகிறேன்.

இரு உள்ளங்கள் மனதால் ஒன்று பட்டு, அன்பு என்னும் நூலினால் பின்னப்பட்ட இந்தக் காதல் என்பது மிக மிக இனிமையானது. இன்பமானது, அதை நான் முழுவதுமாக உணர்கிறேன். இதே காதல்தான் சமயத்தில் காதல் ஒரு போர் போன்றது என்ற உணர்வையும் எனக்குத் தருகிறது.

சந்திரவதனா
2.5.2007

Comments

4 / 4